

[Finansministeren.]

beløb på den ene eller anden måde. Hvis dette ikke er tilfældet, må oppositionen sige, hvilke af de sociale ydelser man vil skære ned. For man kan i denne forbindelse kun spare på 2 måder: enten ved at forhøje kontingentet eller ved at sætte de ydelser ned, vi yder gennem den sociale forsorgs- og forsikringslovgivning. Det er rigtigt, at regeringspartierne og oppositionen nok har et forskelligt syn herpå, og det vil være fornuftigt at få dette klarlagt for befolkningen.

Tilbage bliver en række mindre poster på omkring 65 mill. kr.; det vedrører særlige udlån, bl. a. til arbejderboliger; der er 5 mill. kr. til egnsudviklingen, 5 mill. kr. til indkøbsforeninger for husmænd og forskellige mindre udlån til erhvervslivet. Her er der en forskel i synspunkt — det har tit været fremme i tinget. Man ønsker fra oppositionens side at sætte dette arbejde i stå, medens vi tværtom mener, at det har et fornuftigt socialt præg eller gavner den økonomiske udvikling. Det kan man se forskelligt på.

Derudover er der en post på 16 mill. kr. vedrørende DSB, idet man vil udsætte indkøb af forskellige ting. Jeg ved ikke, om man er nået til enighed om, hvad det skal være, men i betragtning af, at man ønsker, at statsbanerne skal blive mere rentable — man er jo utilfreds med, at statsbanerne giver underskud, selv om jeg nok hørte, at det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at underskuddet i det kommende år ikke ville blive så stort, som det før har været — er det en højst ejendommelig fremgangsmåde at bremse investeringer, når DSB ønskes rentabel. Jeg er overbevist om, at den bedste fremgangsmåde, hvis man vil frembringe et overskud inden for DSB, vil være at foretage de fornødne investeringer. Netop de betydelige investeringer i trækraften, de nye MYer og alt det andet, hvorved man efterhånden kommer væk fra de dyre damplokomotiver, vil medføre betydelige reelle besparelser. Mon ikke man kan tage dette sidste eksempel som udtryk for den store forskel, der er på oppositionens sparebestræbelser og de sparebestræbelser, jeg bl. a. har været med til at føre ud i livet i de senere år?

Langt det meste af det, der bliver tilbage af oppositionens forslag, vil på samme måde

som de mindre ændringer, vi diskuterer i forbindelse med udskrivningsloven, resultere i en ændret fordeling af byrderne: nogle vil komme til at betale lidt mere, andre lidt mindre; men reelle besparelser i den forstand, at det offentlige, staten eller kommunerne, hvor vi kan komme af sted med det, udfører vort arbejde så økonomisk som vel muligt, det har ikke oppositionens interesse. Det er ikke noget, man kan gå ud til befolkningen med og kort sige, at der spares så og så meget. Det er et ret langt og sejt arbejde, men det er et arbejde, der giver resultater på lang sigt og til fordel for alle, idet de besparelser, der opnås, ikke betyder øgede byrder for andre.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen. Oppe i udvalget var der også en vis diskussion om den række udgiftsforslag, regeringen havde fremsat, og hvorefter udgifterne ville stige. Efter at jeg havde gjort opmærksom på, at der var taget hensyn til disse udgiftsforslag i budgettet, har vi ikke hørt mere derom. Jeg kan også her føje til, at oppositionen, og det kan i og for sig kun glæde mig, jo vil medvirke til en del af disse udgiftsstigninger. Jeg kan bl. a. pege på loven om folkepension, der nylig har været til behandling; til dette lovforslags vedtagelse ønsker oppositionen jo ikke alene at medvirke, men ønsker endda en lidt større udgift end foreslået af regeringen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sluttede med at sige, at hans parti ikke kunne stemme for udskrivningsforslaget; loven ville genere produktion og beskæftigelse og en lang række andre ting. Det ærede medlem hr. Poul Møller kan ikke have megen indsigt i, hvad der sker i vort samfund i øjeblikket. Mon ikke det ærede medlem hr. Poul Møller trods alt skulle studere Den økonomiske Årsoversigt? Er han ikke klar over, at produktion og beskæftigelse er højere end nogen sinde, at vi har den største økonomiske aktivitet, vi har haft i lang tid, at vi her midt i marts måned allerede er nede på en arbejdsløshed på kun godt 40 000? I de foregående år, der heller ikke var dårlige, lå vi på omkring 60 000. Det er dog det, der er det afgørende; det var noget af det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på.

Fra oppositionens side har man foreslået